

Arrest

nr. 222 573 van 12 juni 2019
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. VAN ROSSEM
Violetstraat 48
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 3 juni 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 mei 2019.

Gelet op de artikelen 39/77/1 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 juni 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 juni 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat S. VAN ROSSEM en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen hebt u de Sri Lankaanse nationaliteit en bent u afkomstig van Mallavi in het district Mullaitivu, Noordelijke Provincie. U verklaarde in uw eerste verzoek om internationale bescherming een Tamil en hindoe te zijn. U woonde steeds in Mallavi, uitgezonderd in 2009, toen u omwille van de oorlog Mallavi moest verlaten en samen met uw moeder en broer gedurende een jaar onder meer in Kilinochchi en in een IDP-kamp in Vavuniya verbleef. U ging naar school tot het advanced level in 2015. U hebt nooit gewerkt.

Uw zus Bahirathi werkte van 2005 tot 2006 voor de LTTE als lerares in Senchollai. In 2009 werd ze meegenomen en in een detentiekamp in Welikada vastgehouden omdat ze ervan verdacht werd lid te zijn van de LTTE. In 2012 kwam ze vrij nadat uw moeder smeergeld betaald had. Ze ontvluchtte toen Sri Lanka en reisde naar Frankrijk, waar ze erkend werd als vluchteling. Uw broer Bahirathan reisde in 2005 naar Maleisië om er geld te verdienen. Hij werkte er voor een winkel van de LTTE. Na twee jaar werd het contact tussen uw familie en uw broer verbroken. In 2013 kregen jullie via het Internationaal Comité van het Rode Kruis een brief van uw broer. Hij werd vastgehouden in Maleisië. In het begin van 2018 werd uw broer door de Maleisische overheid naar Sri Lanka gerepatrieerd. Hij was mentaal ziek en had veel verwondingen en littekens. Hij verbleef twee maanden bij jullie thuis, dan werd hij gearresteerd door de CID. Hij werd vrijgelaten en enkele dagen later opnieuw gearresteerd door de CID. Nadat uw familie smeergeld betaald had werd hij vrijgelaten. Vervolgens reisde hij naar Frankrijk waar hij een verzoek deed om internationale bescherming. Er was nog geen beslissing genomen. Na het vertrek van uw broer kwam de CID twee of drie keer vragen stellen aan uw vader over uw broer en uw zus. In mei of juni 2018 kwamen ze nogmaals naar jullie woning en werden u, uw vader en uw broer Sabesan meegenomen naar verschillende plaatsen. U werd gedurende twee weken vastgehouden. U werd ondervraagd over uw familieleden en over uw eigen banden met de LTTE. U werd vastgebonden en verbrand met sigaretten en ze probeerden u ook aan te randen. Nadat uw schoonbroer smeergeld betaald had werd u vrijgelaten. Twee dagen na uw vrijlating kwam de politie naar uw woning en moest u weer meegaan voor een ondervraging door de CID. U werd twee of drie dagen vastgehouden en ondervraagd, en vervolgens vrijgelaten nadat uw schoonbroer opnieuw smeergeld betaald had. De volgende dag hoorde u opnieuw de autoriteiten komen en liep u weg naar het huis van uw grootmoeder. Omdat het niet veilig was om daar te blijven, ging u naar Trincomalee en besloot uw familie u naar het buitenland te sturen. U verbleef drie dagen in Trincomalee en één dag in Colombo. Op 23 juni 2018 verliet u Sri Lanka. U reisde per vliegtuig van Colombo naar een onbekende plaats, mogelijk een Arabisch land. Daar verbleef u twee weken. Vervolgens vloog u naar een onbekende bestemming, mogelijk in Afrika. Daar verbleef u verschillende maanden op verschillende plaatsen, u werd telkens met de auto overgebracht. Hierna reisde u per vliegtuig naar België waar u op 19 februari 2019 aankwam. Uw paspoort, waarmee u uw volledige reis had afgelegd, gaf u op de luchthaven af aan de smokkelaar. U diende diezelfde dag in het Transitcentrum Caricole een verzoek om internationale bescherming in. Bij terugkeer naar Sri Lanka vreesde u gedood te worden. Uw vader, die eerder vrijgelaten was, werd een week voor uw persoonlijk onderhoud opnieuw meegenomen door de CID. U weet niet waar uw broer Sabesan zich bevindt. U legde kopieën van de volgende documenten neer ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming: uw identiteitskaart, tijdelijke identiteitskaart en geboorteakte, de identiteitskaarten en geboorteaktes van uw ouders, documenten met betrekking het verblijf van u en uw familie in een IDP-kamp in 2009, de Franse verblijfskaart van uw zus en twee documenten van het Rode Kruis en de vertaling ervan met betrekking tot het verblijf van uw broer in Maleisië.

Op 26 maart 2019 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er geen geloof kon worden gehecht aan uw asielmotieven. U diende beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) die op 15 april 2019 de beslissing inzake uw asielverzoek bevestigde. In beroep werd nog een e-mail toegevoegd met een medisch attest waarin een centrumarts bevestigt dat uw littekens overeen kunnen komen met uw verklaringen. Inzake het medisch attest stelde de RvV dat dit geen sluitend bewijs is voor de omstandigheden waarin u deze littekens opliep en dat het niet volstaat om de vastgestelde ongeloofwaardigheid te herstellen. U legde ter terechtzitting nog stukken neer die niet begeleid waren van een nota en die uit de debatten werden geweerd.

De Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) plande u op 13 mei 2019 onder escorte te verwijderen naar Accra nadat eerdere pogingen u te verwijderen door u waren afgewezen. Op 7 mei 2019 dient u in het Transitcentrum Caricole een tweede verzoek om internationale bescherming in. U herhaalt hierbij dat uw leven in gevaar is en dat uw broer in Frankrijk bescherming aanvraagde. U haalt aan zelf niet actief te zijn geweest voor de LTTE maar dat uw broer in Maleisië actief was voor de financiële afdeling hiervan. U vreest daarom in Sri Lanka gearresteerd te worden door de politie en slachtoffer te worden van seksueel geweld. Als bewijs hiervan hebt u kopies van een arrestatiebevel in uw bezit en verklaart nog volgende documenten te hebben: een bewijs van de asielaanvraag door uw zus, haar gehandicaptenkaart, een attest van een parlamentslid, een brief van een justice of the peace, en een attest van een dorpshef. U legt ter staving van uw nieuwe verzoek kopies van volgende stukken neer: een brief van uw advocaat dd. 3/05/2019 inzake uw tweede verzoek, drie reçu's van klachten bij de politie, een Frans medisch attest dd. 16/02/2019 van uw broer, een Franse vertaling van een geboorteakte van uw broer, een attest

dd. 15/03/2019 inzake het verzoek om internationale bescherming in Frankrijk door uw broer, en een Franse vertaling van de identiteitskaart van uw broer. De originele stukken bevinden zich nog in Sri Lanka.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen identificeren.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 voor versnelde procedures en/of 57/6/4, eerste lid voor procedures aan de grens van de Vreemdelingenwet.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw vorig verzoek hebt uiteengezet met name dat u vervolging vreest door de autoriteiten wegens de banden met de LTTE van uw zus en broer, moet worden beklemtoond dat uw vorig verzoek door het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en deze motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werden bevestigd. Zo stelde de Raad dat u geen concrete elementen hebt bijgebracht waarom u door de Srilankaanse autoriteiten gezien zal worden als een persoon met banden met de LTTE. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidig verzoek louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongelooftwaardigheid.

Zo stelde de RvV ook al in uw vorige verzoek dat u geen concrete elementen hebt bijgebracht waarom u door de Srilankaanse overheid zal worden gepercipieerd als iemand die banden heeft met de LTTE. Aan uw problemen met de politie, op basis van het profiel van uw zus en broer, kon geen geloof worden gehecht. Ook volstaat voor de asielinstanties het feit dat u littekens hebt niet om aan te nemen dat u zal gezien worden als een persoon met banden met het LTTE. Het is evenmin voldoende om te herhalen dat uw leven in gevaar is bij terugkeer wegens deze vrees om in aanmerking te komen voor een beschermingsstatuut, zoals u in uw verklaringen in uw volgend verzoek doet.

In verband met de bijkomende stukken die u neerlegt dient het volgende te worden vermeld: het Franse medische attest en het bewijs van het verzoek om internationale bescherming van uw broer in Frankrijk zijn slechts fotokopies waarvan de authenticiteit niet is gewaarborgd. Dat uw broer mogelijk een verzoek indiende in Frankrijk wil overigens niet automatisch zeggen dat u een beschermingsstatus dient te krijgen aangezien elk verzoek op zijn eigen merites wordt beoordeeld. De vertaling van zijn identiteitskaart en geboorteakte zijn, voor zover wordt aangenomen dat ze uw broer toebehoren, louter bewijzen van zijn identiteit en niet van zijn eventuele problemen in Sri Lanka. Inzake het medisch attest van uw broer blijkt trouwens dat dit op zijn verklaringen over de omstandigheden waarin hij deze opliep gebaseerd is. Immers kan een arts enkel attesteren dat iemand bepaalde littekens of verwondingen heeft, en kan deze niet het oorzakelijk verband tussen de geattesteerde verwondingen en de aangehaalde oorzaken aantonen. Er kunnen immers verschillende oorzaken zijn voor de

geattesteerde littekens. Hierbij dient nog te worden opgemerkt dat in uw vorig verzoek werd opgemerkt dat aangenomen kan worden dat uw broer mogelijk in een detentiekamp zat in Maleisië, maar dat u niet aantoonde dat dit was wegens vermoedens van banden met LTTE. Evenmin toonde u aan dat uw broer nadien in Sri Lanka problemen kende met de CID wegens zijn vermeende LTTE-banden. Dat u nu wel een attest neerlegt waaruit moet blijken dat hij in Frankrijk een verzoek deed om internationale bescherming is onvoldoende als bewijs van zijn door u aangehaalde problemen, aangezien hieruit niet blijkt waarop zijn verzoek gebaseerd is.

U beweert tevens dat er een arrestatiebevel tegen u bestaat en van een kopie ervan in het bezit te zijn (zie Verklaring volgend verzoek punt 2.6). U legt echter geen arrestatiebevel of een kopie hiervan neer, wel brengt u een drietal ontvangstbewijzen aan van klachten bij een politiekantoor waarbij u als "complainant" wordt vermeld. Dat het hier om arrestatiebevelen of een oproepingen gaat klopt aldus niet. Deze voorgelegde ontvangstbewijzen komen niet overeen met de objectieve informatie over het arrestatiebevel en oproepingsbrieven waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier. Uit deze ontvangstbewijzen zou blijken dat u klacht indiende, echter is nergens duidelijk waarover u drie keer klacht zou hebben ingediend bij de politie. Opmerkelijk is dat het laatste ontvangstbewijs dateert van 24 januari 2019, terwijl u zelf in uw eerste verzoek verklaarde Sri Lanka verlaten te hebben op 23 juni 2018 (zie CGVS dd. 20/03/2019 p; 4). Overigens is het feit dat u klacht zou hebben ingediend nog geen bewijs van daadwerkelijke problemen of een gegronde vrees, aangezien iedereen een klacht kan indienen bij de politie. Daarnaast betreft dit slechts fotokopieën waarvan de authenticiteit niet is gegarandeerd. Gezien in uw vorig verzoek werd geoordeeld dat aan uw problemen met de politie geen geloof kon worden gehecht, kan er geen bewijswaarde worden gehecht aan deze stukken.

U vermeldde in uw verklaring nog andere stukken die u zou hebben maar die niet werden voorgelegd bij uw volgend verzoek. Het betreft attesten door een parlamentslid, justice of the peace en een dorpshef en documenten van uw zus. Het CGVS kan zich niet uitspreken over documenten die worden vernoemd maar die niet worden voorgelegd. Voor zover het zou gaan om attesten die uw problemen moeten aantonen kan aan persoonlijke brieven echter maar weinig objectieve bewijswaarde worden gehecht, aangezien deze een gesolliciteerd karakter vertonen.

Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt bovendien nog dat in Sri Lanka op grote schaal corruptie en fraude voorkomt bij officiële documenten. Aan de door u voorgelegde stukken kan aldus maar weinig bewijswaarde worden gehecht. Hiervan werd een kopie toegevoegd aan het administratief dossier.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Volledigheidshalve wijst het CGVS op de algemene situatie in Sri Lanka alwaar de oorlog tussen de LTTE en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam. Hoewel de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van de LTTE, zijn er de laatste jaren oprechte stappen gezet in het bekomen van een verzoening tussen de verschillende gemeenschappen. Het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka is op zich niet voldoende om aanspraak te maken op een vorm van internationale bescherming, ook niet na de recente aanslagen in Sri Lanka van april 2019 op verschillende kerken. Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, heeft Cedoca het nodige onderzoek gevoerd om de situatie in te schatten. Uit dat onderzoek, toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt evenwel niet dat er een reëel risico bestaat om te worden blootgesteld aan foltering of vernederende behandeling of bestraffing voor Tamils waarvan niet wordt vermoed dat er een band met de LTTE bestaat. Tevens blijkt dat Tamils (ook afgewezen asielzoekers) bij een terugkeer naar Sri Lanka gescreend en ondervraagd kunnen worden door de autoriteiten. Dit onderzoek omvat ook mogelijke inbreuken op de immigratiewetgeving waarna inbreuken op die wetgeving kunnen leiden tot strafprocedures, zonder een onderscheid tussen Tamils en andere etnieën. Hieruit kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende wetgeving te handhaven.

Gezien uw beweerde band met de LTTE als niet geloofwaardig wordt beoordeeld door het CGVS, acht het CGVS aldus, alle risicofactoren in acht nemende, een terugkeer naar Sri Lanka mogelijk voor u.

U hebt aldus niet aannemelijk gemaakt dat uw relaas en uw beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het Vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kunt u zich evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er zijn dus geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet verrechtvaardigen.

De informatie waarop het CGVS zich beroept in bovenstaande beslissing werd als bijlage aan het administratieve dossier toegevoegd (zie blauwe map).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een niet schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Middelen

Verzoekster onderwerpt de in de bestreden beslissing opgenomen vaststellingen en tegenstrijdigheden aan een inhoudelijke kritiek. Zij voert bijgevolg de schending aan van de materiële motiveringsplicht zodat het middel vanuit dit oogpunt zal worden onderzocht.

Verzoekster vraagt de beslissing te vernietigen, alsnog ontvankelijk te willen verklaren en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor grondig onderzoek en aanpassing aan de huidige situatie.

2.1.2. Stukken

Ter terechtzitting legt verzoekster nog volgende stukken neer: (1) en (2) verklaringen beweerdelijk afkomstig van het dorpshef en het vrederecht, (3) attest van de Franse autoriteiten, (4), (5) en (6) originelen van aangiftes bij de politie en (7) verklaring van de parochiepriester.

2.2. Beoordeling

Verzoeksters eerste verzoek om internationale bescherming werd door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen afgewezen op 26 maart 2019 omdat er geen geloof kon worden gehecht aan haar asielmotieven. Verzoekster diende een beroep in tegen deze beslissing die bij 's Raad arrest 219.812 van 15 april 2019 werd bevestigd.

Naar aanleiding van haar tweede verzoek om internationale bescherming herneemt verzoekster vooreerst haar verklaringen die zij reeds naar aanleiding van haar eerste verzoek om internationale bescherming aflegde. Hierover wordt in de bestreden beslissing geoordeeld als volgt: *“Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw vorig verzoek hebt uiteengezet met name dat u vervolging vreest door de autoriteiten wegens de banden met de LTTE van uw zus en broer, moet worden beklemtoond dat uw vorig verzoek door het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en deze motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werden bevestigd. Zo stelde de Raad dat u geen concrete elementen hebt bijgebracht waarom u door de Sri Lankaanse autoriteiten gezien zal worden als een persoon met banden met de LTTE. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidig verzoek louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongelooftwaardigheid.”*

Aan de basis van haar huidige tweede asielaanvraag legt verzoekster nog volgende nieuwe elementen voor (i) een Frans medisch attest en het bewijs van het verzoek om internationale bescherming van verzoeksters broer in Frankrijk, (ii) de vertaling van de identiteitskaart en geboortakte van verzoeksters broer en (iii) ontvangstbewijzen van klachten bij een politiekantoor. Ter terechtzitting legt verzoekster nog volgende stukken neer: stukken (1) en (2) verklaringen beweerdelijk afkomstig van het dorps hoofd en het vrederecht, (3) attest van de Franse autoriteiten, (4), (5) en (6) originelen van aangiftes bij de politie en (7) verklaring van de parochiepriester.

Met betrekking tot de voorgelegde stukken betoogt verzoekster dat zij de nodige bewijstukken heeft bijgebracht om te bewijzen dat haar broer een verzoek om internationale bescherming zou hebben ingediend. Zij vervolgt dat mocht het Commissariaat-generaal twijfelen aan de authenticiteit van de identiteitsstukken van haar broer men in de mogelijkheid is om de database na te kijken of de bevoegde autoriteiten in Frankrijk te contacteren aangezien haar aanvraag voornamelijk gebaseerd is op de problemen die zij kende in Sri Lanka door de activiteiten van haar broer. Verzoekster verwijst nogmaals naar het medisch attest van haar broer en is van mening dat dit haar relaas kracht bijzet aangezien zij verklaarde dat haar broer verscheidene verwondingen opliep, hetgeen door het attest wel wordt bevestigd.

Voor wat betreft de door verzoekster aangebrachte nieuwe elementen stelt de Raad vooreerst vast dat in de mate waarin van bepaalde stukken enkel fotokopies worden neergelegd, deze omwille van het manipuleerbare karakter weinig bewijswaarde hebben.

Het verzoek om internationale bescherming bevestigt enkel dat deze persoon een asielaanvraag indiende in Frankrijk. Hieruit blijkt niet op basis van welke feiten het verzoek om internationale bescherming is ingediend noch staat vast dat dit verzoek om internationale bescherming door de Franse asielinstanties zal worden ingewilligd. Bovendien wordt ieder verzoek om internationale bescherming op eigen merites beoordeeld zodat het feit dat verzoeksters broer een asielaanvraag in Frankrijk indiende niet automatisch impliceert dat verzoekster een beschermingsstatus zou moeten krijgen.

Voor zover zou worden aangenomen dat de identiteitsdocumenten verzoeksters broer zouden betreffen bewijzen deze stukken louter de identiteit van deze persoon en niet zijn eventuele problemen in Sri Lanka.

Voor wat betreft het medisch attest van verzoeksters broer blijkt dat dit gebaseerd is op zijn verklaringen over de omstandigheden waarin hij de verwondingen opliep. Dit is bijgevolg geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin verzoeksters broer zijn verwondingen opliep. Immers kan een arts enkel attesteren dat iemand bepaalde littekens of verwondingen heeft, maar hij kan niet het oorzakelijk verband tussen de geattesteerde verwondingen en de aangehaalde oorzaken aantonen. Er kunnen immers verschillende oorzaken zijn voor de geattesteerde littekens. Overigens werd in verzoeksters vorige asielaanvraag reeds vastgesteld dat verzoeksters broer mogelijks in een detentiecamp zat in Maleisië, maar dat verzoekster niet aantoonde dat dit was omwille van banden met LTTE.

Zo uit de door verzoekster neergelegde ontvangstbewijzen, waarvan de originelen ter terechtzitting worden neergelegd, blijkt dat verzoekster drie keer klacht zou hebben ingediend bij de politie is echter nergens duidelijk waarover of naar aanleiding van welke feiten zij klacht indiende. Bovendien blijkt het laatste ontvangstbewijs gedateerd te zijn op 24 januari 2019, terwijl verzoekster bij haar eerste asielaanvraag verklaarde Sri Lanka verlaten te hebben op 23 juni 2018 (gehoorverslag 20 maart 2019, p. 4) hetgeen de bewijswaarde van de stukken op zich reeds ondermijnt. Hoe dan ook is het feit dat verzoekster klacht zou hebben ingediend nog geen bewijs van daadwerkelijke problemen of een

gegronde vrees, aangezien een klacht door om het even wie over om het even wat kan worden ingediend bij de politie.

Met betrekking tot de twee opgestelde getuigenissen die ter terechtzitting worden neergelegd en volgens verzoekster afkomstig zijn van respectievelijk het vrederecht en het dorpshef kan worden vastgesteld dat het om een identieke tekst gaat door twee verschillende personen onafhankelijk van elkaar opgesteld. De verklaringen zijn bovendien niet gedateerd. Het ene stuk zou volgens de verklaringen van verzoekster zijn opgesteld door het vrederecht. De stempel met bijgaande handtekening die dit zou moeten bevestigen is evenwel niet vertaald. De stempel met handtekening op het tweede stuk dat beweerdelijk van het dorpshef afkomstig zou zijn is evenmin vertaald. Voorgaande vaststellingen in samenhang met de informatie toegevoegd aan het administratief dossier waaruit blijkt dat valse en vervalste documenten specifiek in de emigratiesector in Sri Lanka veelvuldig voorkomen, volstaan om geen bewijswaarde aan deze stukken toe te kennen.

De geboorteakte opgesteld door de Franse asielinstanties opgesteld op 15 oktober 2013 heeft betrekking op een persoon met dezelfde familienaam als verzoekster maar met een voornaam die niet overeenstemt met deze van één van haar broers of zussen zoals opgegeven bij haar verklaring bij de Dienst Vreemdelingenzaken zodat niet duidelijk is wie deze persoon is. Hoe dan ook wordt hiermee enkel de identiteit van de betrokken persoon bevestigd.

De verklaring van de priester opgesteld op 21 maart 2019 heeft een onmiskenbaar gesolliciteerd karakter aangezien deze werd opgesteld op een ogenblik dat verzoekster zich reeds in België bevond.

Het gezag van gewijsde van 's Raads arrest 219.812 van 15 april 2019 omvat reeds de vaststelling dat verzoekster geen concrete elementen heeft bijgebracht waarom zij door de Sri Lankaanse overheid zal worden gepercipieerd als iemand die banden heeft met de LTTE aangezien aan haar problemen met de politie, op basis van het profiel van haar zus en broer, geen geloof kon worden gehecht. De nieuwe door verzoekster bijgebrachte elementen ter ondersteuning van haar tweede verzoek om internationale bescherming doen geen afbreuk aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid bij de beoordeling van verzoeksters eerste asielaanvraag.

In tegenstelling tot verzoeksters betoog motiveert de bestreden beslissing, zoals hierna zal blijken, uitgebreid om welke redenen verzoekster niet in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b), en c).

Wat betreft de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, besloot de bestreden beslissing als volgt: *“Volledigheidshalve wijst het CGVS op de algemene situatie in Sri Lanka alwaar de oorlog tussen de LTTE en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam. Hoewel de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van de LTTE, zijn er de laatste jaren oprechte stappen gezet in het bekomen van een verzoening tussen de verschillende gemeenschappen. Het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka is op zich niet voldoende om aanspraak te maken op een vorm van internationale bescherming, ook niet na de recente aanslagen in Sri Lanka van april 2019 op verschillende kerken. Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, heeft Cedoca het nodige onderzoek gevoerd om de situatie in te schatten. Uit dat onderzoek, toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt evenwel niet dat er een reëel risico bestaat om te worden blootgesteld aan foltering of vernederende behandeling of bestraffing voor Tamils waarvan niet wordt vermoed dat er een band met de LTTE bestaat. Tevens blijkt dat Tamils (ook afgewezen asielzoekers) bij een terugkeer naar Sri Lanka gescreend en ondervraagd kunnen worden door de autoriteiten. Dit onderzoek omvat ook mogelijke inbreuken op de immigratiewetgeving waarna inbreuken op die wetgeving kunnen leiden tot strafprocedures, zonder een onderscheid tussen Tamils en andere etnieën. Hieruit kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende wetgeving te handhaven.*

Gezien uw beweerde band met de LTTE als niet geloofwaardig wordt beoordeeld door het CGVS, acht het CGVS aldus, alle risicofactoren in acht nemende, een terugkeer naar Sri Lanka mogelijk voor u.

U hebt aldus niet aannemelijk gemaakt dat uw relaas en uw beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het Vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kunt u zich evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er zijn dus geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet verrechtvaardigen.”

Verzoekster beperkt er zich toe te verwijzen naar haar asielrelaas en de algemene situatie en hierbij selectief te citeren uit 'vorige' (zonder verdere datumvermelding) COI-rapporten doch deze doen geen afbreuk aan de meer recente informatie waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier.

Gezien het geheel van wat voorafgaat, slaagt verzoekster er geenszins in de motieven uit de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

Aldus treedt de Raad de commissaris-generaal bij waar deze oordeelt dat verzoekster in het kader van haar tweede verzoek om internationale bescherming in de zin van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet geen elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf juni tweeduizend negentien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER